

[Statsministeren.]

Det konservative Parti. Det er det Flertal, der findes i Landstinget, og med hvilket Venstre og Konservative her i Salen jo ogsaa stadig manøvrerer, det er dette Flertal, der har det fulde Ansvar for at have hindret Gennemførelsen af de Foranstaltninger til Lettelse af Landbrugets Gældsbyrde, som har været planlagt; det er dette Flertal, der sluttelig ophævede den Lov, som sikrede et vist Hold paa Renten ned omkring det Punkt, som Hr. Hauch ønskede. Det er det Flertal, der dannedes forleden mellem Venstre og Konservative, som har Æren for, at nu er Banen fri frem til Rentehævning, lige det modsatte af, hvad Venstre gennem sin Landstingsordfører krævede for kort Tid siden.

Det ærede Medlem beklagede sig imidlertid over, at Regeringen efter hans Mening havde meldt Pas. Der er jo imidlertid ogsaa forelagt Forslag om Prishævning, imødekommende de Ønsker, der har været fremme i den seneste Tid. Men se paa de Betænkninger, der foreligger. Venstre og Konservative slaar det ned, siger os paa Forhaand: Landstingsflertallet er samlet, I skal ikke gøre jer nogen Ulejlighed med Smørprisens Hævning, med større Afsætning paa det indenlandske Marked og alt det. Ned med det! Der er forelagt Forslag om Arbejdsløshedens Bekæmpelse, betydelige, omfattende Forslag, hvis Gennemførelse vilde have haft en uhyre gavnlig moralsk Virkning ved at bringe mange Tusinder langvarigt arbejdsløse i Beskæftigelse samtidig med, at det vilde aflaste Samfundet for de Omkostninger, som Understøttelserne medfører. Venstre og Konservative har ydet passelig Modstand. Nu klager det ærede Medlem Hr. Krag over Prisudviklingen og henviser til, at det virkelig er lige ved, at vi ikke mere kan faa Risengryn, og at Priserne stiger. Naa ja, Risengryn kan vi vel for den Sags Skyld undvære; der findes ogsaa en Produktion af danske Gryn, som er fortræffelig, og det vilde jo være udmærket for Landbruget at udvide Leverancen af Boghvedegryn og Byggryn og hvad det altsammen hedder til Afløsning af Risengrynene. Det er jo rigtigt, at der er sket Prisstigninger, det klages der ikke mindst over af dem, der kun har lidt at betale med. Men vil det ærede Medlem, som taler saa indigneret om denne Prisudvikling, være med til at dæmpe op derimod? Det ærede Medlem kan dog ikke have glemt, hvordan det gik med Bestemmelserne i Valutalovforslaget, Bestemmelser sigtende mod Prisskruens Opdrejning.

Det var jo det ærede Medlem, der modsatte sig, at der i Loven blev indføjet saadanne Bestemmelser, som kunde have medført nogen Kontrol og have lagt en Dæmper paa Lysten til at lade Prisskruen gaa opad.

Det ærede Medlem Hr. Krag sluttede med at tale om en ny Tid og sagde, at en ny Tid skulde komme med et nyt Styre. Skade, at det ærede Medlem var ude af Stand til at sige os, hvorfra det Styre skulde komme. Skal det være de syv samvirkende Oppositionspartier, som skal bære det, saa bliver det ikke noget ensartet og stærkt Styre. De to tidligere Regeringspartier har jo ikke synderlig gunstige Udsigter til at skabe det nye Styre; de maa jo have det ærede Medlem Hr. Thomsen og mange andre med, hvis det skal lykkes at naa nogenlunde op paa den Højde, som er nødvendig for at lave et nyt Styre.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var misfornøjet med Udsigten til Rigsdagsarbejdets Afslutning; han sagde, at under normale Forhold er en Afslutning paa dette Tidspunkt i og for sig i sin Orden, men denne Rigsdagssamling har været en Ørkenvandring, der er derfor ikke nogen Grund til at slutte. Jeg synes jo egentlig ikke, at dette at være paa en Ørkenvandring, hvor der er meget faa Oaser, som det ærede Medlem sagde, skulde opmuntre Rigsdagen til at fortsætte. (*Christmas Møller*: Saa lav nogle flere!). Ja, Oaser er ikke noget, man saadan laver i en Haandevending. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem udtaler Ønsket derom.

Dernæst var det ærede Medlem optaget af Socialdemokratiets Program og af forskellige Udtalelser, navnlig, saaledes forstod jeg ham, af den Programudtalelse, der for et Aar siden fremkom, omhandlende et Punkt vedrørende Forsvarsvæsenet. Jeg kan blot sige, at som Forholdene har udviklet sig, er det jo ganske naturligt, at naar Rustningsnedgang, som Resultat af international Forhandling, er skudt længere ud, end man kunde have ventet efter Krigens Afslutning og efter alle de Løfter, der blev givet ved Folkeforbundets Oprettelse, ja, saa har vi anerkendt, at der er en anden Tilstand til Stede end den, man længe mente at turde regne med. Man har derfor besluttet at afvente Udviklingen uden at virke for den isolerede Afrustning, som under de tidligere Forhold ansaas for forsvarlig, men som det vel ikke under den nuværende Udvikling bør anses for rimeligt at befordre.

Med Hensyn til den militære Styrke, der findes her i Landet, har vi anerkendt, at den skal behandles efter Loven, at den